

עמ"י 24268/06/14 - ג. ב. ד. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

12 יוני 2014

עמ"י 24268-06-14 ב. ד. (עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופט מנחם פינקלשטיין - סג"נ

ג. ב. ד. (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד איתי בן-נון

אמו של העורר

מטעם המשיבה: פקד מאור גורן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטתו של בית המשפט השלום (כב' השופטת גלט) מיום 11.6.14, שבה הוארך מעצרו של החשוד. החשוד נעצר תחילה ביום 8.6.14 בעקבות אירוע שבו עבר לכאורה עבירות חמורות. תחילה נעצר ביום 9.6.14 עד יום 11.6.14. בהחלטה מאתמול ביקשה המשטרה לעצור את החשוד ב-6 ימים נוספים אך השופטת החליטה על המשך המעצר עד ליום 15.6.14.

אין חולק למעשה על קיומן של ראיות טובות כדי לקשור את החשוד לעבירות המיוחסות לו. מדובר כאמור בעבירות אלימות קשות, וכך כותבת השופטת קמא: "אינני יכולה להתעלם מהעובדה שביום האירוע נהג החשוד באלימות קשה ובאופן אימפולסיבי תוך שימוש בסכין הן כלפי שוטרים והן כלפי עובר אורח מקרי ברחוב שהחשוד הצמיד סכין לגרונו ללא סיבה".

כב' השופטת נדרשה בהחלטותיה גם לעובדה שבמהלך האירוע ירה שוטר בחשוד, ועניין זה הועבר לבדיקת מח"ש. השופטת ציינה כי נושא זה ייבדק לעומקו ע"י מח"ש כנדרש.

יצוין כי בעקבות הירי אושפז החשוד בבית חולים, ומתברר כי שוחרר היום כשהוא במצב טוב לפי המסמך הרפואי. עוד יצוין כי אין חולק על כך שהחשוד סובל מבעיות נפשיות, ובית משפט קמא הבליט את הפער הגדול שבין שני מסמכים שהוגשו בפניו. המסמך הראשון מיום 8.6.14 ציין הפסיכיאטר כי החשוד נמצא במצב פסיכוכטי פעיל עם מסוכנות לעצמו ולסובבים, ואף ביקש להוציא הוראת אשפוז דחופה לגביו. לעומת זאת, כעבור יומיים נכתבה חוו"ד פסיכיאטרית ע"י פסיכיאטר, שלפיה נמצא החשוד במצב אחר לחלוטין: "אין עדות להפרעות בתפיסה. השיפוט, התובנה ובוחן המציאות - תקינים".

בסיכומו של דבר, גרסה השופטת קמא כי האיזון בין השיקולים השונים מוביל למסקנה כי יש להורות על המשך מעצרו של החשוד לצורך השלמת החקירה והעברת התיק לתביעה, אך יחד עם זאת הורתה על הארכת המעצר עד יום א' הקרוב בלבד, 15.6.14. כמו כן, העירה השופטת כי המשטרה יכולה לקצר את החקירה ולא לבצע את כל הפעולות המתוכננות על ידה.

הסניגור המלומד בהודעת הערר ובטיעונו הארוך בע"פ השמיע למעשה 4 טענות.

- א. מדובר בפעולה חסרת מידתיות של המשטרה, שבאה לידי ביטוי בירי חם לעבר החשוד, פעולה שהיתה לדבריו מיותרת לחלוטין.
- ב. החשוד השתנה מעת שנתפס. הוא אושפז בבית החולים, וגם מששוחרר הוא רתוק לכיסא ואיננו מסוכן.
- ג. למעשה כבר הסתיימה החקירה ואין מקום להמשך המעצר.
- ד. בית משפט קמא יצא מתוך הנחה שהחשוד יישאר באשפוז, ועל כן בכל מקרה אין חירותו נפגעת בשלב זה באופן משמעותי. ואולם, החשוד כבר השתחרר למעשה.

לאחר שמיעת דברי התשובה של ב"כ המשיבה, סבור אני כי אין מקום לקבל את הערר.

מדובר אכן בעבירות לכאורה חמורות ומסוכנות שהגיעו לשיאן בשימוש מסוכן בסכין הן כלפי עובר אורח והן כלפי שוטר. אין לקבל לכאורה את דברי הסניגור שהמשיל את פעולת המשטרה כאילו החשוד היה במצב של "עמידה מול כיתת יורים". הנושא אמור אכן להיבדק ע"י מח"ש, ואולם מדו"ח השוטר עולה לכאורה כי חש סכנת חיים ממשית ומידית כאשר החשוד ניסה לתקוף אותו באמצעות סכין.

כמו כן, מקובלת עלי מסקנת השופטת שהתרשמה כי יש מקום להמשך מעצר לצרכי חקירה אם כי המשטרה צריכה לעשות זאת במהירות.

אני ער לכך שבעת מתן ההחלטה היה החשוד מאושפז, ועתה הוא שוחרר מבית החולים ונמצא בכלא "מגן". ואולם, אינני יכול לקבל את ההשערה שהחשוד הוא נעדר סיכון עקב מצבו. הדברים אמורים במיוחד לנוכח טיב המעשים המיוחסים לו ומצבו הנפשי הרופף לכאורה.

כללו של דבר, נראה לי כי האיזון שערכה השופטת קמא, בין שיקולי המסוכנות, צרכי החקירה, מצבו הרפואי של החשוד וזכויותיו - הוא איזון ראוי, ועל כן נדחה הערר.

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ד, 12/06/2014 במעמד הנוכחים.

מנחם פינקלשטיין, סגן נשיא